

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne 3.11.2004 samosoudcem Mgr. Vladimírem Čermákem, t a k t o:

Obžalovaný

M [redacted] V [redacted],

nar. [redacted] v [redacted] řidič, trvale bytem, [redacted],

je v i n e n,

že

v době od 1.4.2000 do 30.11.2003 v [redacted] místní část [redacted] a, mimo měsíců prosince 2000 a ledna 2001, kdy mu bylo strženo 5.580,-Kč, měsíců září až listopad 2001, kdy mu bylo strženo 8.206,-Kč a měsíců září až prosince 2002, kdy mu bylo strženo 10.000,-Kč, ničím nepřispěl na výživu svých nezl. dětí J [redacted] nar. [redacted], následně studujícího do 30.6.2003 a L [redacted] nar. [redacted] V [redacted] ač mu tato povinnost vyplývala ze zákona a podle rozsudku Okresního soudu v Olomouci ze dne 15.2.1996 sp. zn. 18C 204/95 byl tak povinen činit měsíčně částkou ve výši 2.000,-Kč a od 1.7.2003 částkou 1.000,-Kč, vše k rukám matky dětí J [redacted] V [redacted], provdané K [redacted], které tak dluží 23.644,-Kč, když následně po stržení ze mzdy zaměstnavatelem bylo zapláceno 9.802,-Kč, přičemž o děti ani jinak nepečoval a nejevil o ně zájem, při nástupech do zaměstnání vyživovací povinnost nenahlásil a nežádal o provádění srážek z příjmů pro výživné, které bylo sráženo po doručení rozhodnutí soudu, opakovaně s ním byl pracovní poměr zaměstnavatelem zrušen pro neplnění pracovních povinností a opakovaně sám skončil pracovní poměr, aniž měl zajištěno zaměstnání další a zbavil se tak sám možnosti získat pravidelné příjmy, ze kterých by byl schopen výživné platit a vzhledem k tomuto jeho jednání a nedostatečné finanční situaci v rodině matky, musel být na výživu nezletilých v době od 1.4.2000 do 30.11.2000 a od 1.2.2001 do 31.8.2001 vyplácen příspěvek a dluží tak nyní

Městskému úřadu v [redacted] za uvedená období 24.568,-Kč, když na tento dluh zaplatil částku 200,-Kč,

t e d y úmyslně se vyhýbal plnění své zákonné povinnosti vyživovat jiného a vydal činem oprávněnou osobu nebezpečí nouze,

č í m ž s p á c h a l .

restný čin zanedbání povinné výživy podle § 213 odst. 2,3 trestního zákona,

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 213 odst. 3 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku a 6 (šesti) měsíců.

Podle §§ 58 odst. 1, 59 odst. 1 trestního zákona se mu výkon trestu p o d m í n ě n ě odkládá na zkušební dobu v trvání 2 (dvou) roku a 6 (šesti) měsíců.

Podle § 59 odst. 2 trestního zákona se obžalovanému jako podmínka ve zkušební době ukládá povinnost řádně platit běžné výživné a podle možností i dlužné výživné.

O d ů v o d ě n í :

Obžalovaný M [redacted] V [redacted] je otcem dětí J [redacted] nar. [redacted] a [redacted], nar. [redacted] V [redacted]. Rozsudkem Okresního soudu v Olomouci ze dne 15.2.1996 sp. zn. 18C 204/95 bylo rozhodnuto, že obžalovaný je povinen platit měsíčně výživné na obě děti celkem ve výši 2.000,-Kč. I přes citovaný rozsudek a také povinnost vyplývající ze zákona o rodině, obžalovaný M [redacted] V [redacted] v době od 1.4.2000 do 30.11.2003 v [redacted], místní části [redacted], s výjimkou měsíců prosince 2000 a ledna 2001, kdy mu bylo strženo celkem 5.580,-Kč, měsíců září až listopadu 2000, kdy mu strženo 8.206,-Kč a měsíců září až prosince 2002, kdy mu bylo strženo 10.000,-Kč, ničím nepřispěl na výživu svých nezl. dětí, a to u J [redacted] do 30.6.2003, když následně od 1.7.2003 měl platit již pouze 1.000,-Kč na nezl. L [redacted] k rukám matky dětí J [redacted] V [redacted], provdané K [redacted] a na výživném za uvedenou dobu vznikl dluh ve výši 23.644,-Kč, když následně mu na základě exekučního řízení bylo ze mzdy sraženo celkem 9.802,-Kč, přičemž v uvedenou dobu o děti nějak nepečoval a nejevil o ně zájem. Při nástupech do zaměstnání vyživovací povinnosti nenahlásil a sám nežádal o provádění srážek z příjmů pro výživné, které muselo být sraženo až na základě exekučního rozhodnutí soudu, opakovaně s ním byl rozváznán pracovní poměr z důvodu neplnění pracovních povinností, případně sám pracovní poměr ukončil a neměl přitom další zaměstnání zajištěno a tím se také zbavil možnosti platit výživné, přičemž vzhledem k těmto skutečnostem a špatné finanční situaci v rodině matky musel být na výživu nezletilých v době od 1.4.2000 do 30.11.2000 a od 1.2.2001 do 31.8.2001 vyplácen příspěvek na výživu a dluží tak Městskému úřadu v [redacted] za uvedené období 24.568,-Kč, když na dluh zaplatil pouze částku 200,-Kč.

Tento skutkový děj soud spolehlivě zjistil z výpovědi svědkyně J [redacted] K [redacted] z přehledu plateb, z výpočtu dluhu, z rozsudku, z rodných listů, z dokladů o platbách, z přehledu dávek, z dokladu o studiu, z fotokopii výplatních pásek, z přehledu o zaměstnání a z

přehledu o výdělcích, z fotokopii poštovních poukázek, ze zprávy Městského úřadu v [redacted], z darovací smlouvy a o smlouvy o zřízení věcného břemene a nakonec i částečně z výpovědi samotného obžalovaného N [redacted] V [redacted]

Obžalovaný uvedl, že pokud chodil do práce, tak vždy řádně platil výživné a když byl bez práce platil za něj výživné okresní úřad. Tomu nyní výživné řádně splácí. Uvedl, že u firmy [redacted] v roce 2000 dostal výpověď ve zkušební době, v případě svého zaměstnání u firmy [redacted] dojížděl na značnou vzdálenost a také měl exekuci na plat, takže byl na tom hůř, než když pobíral podporu. V případě zaměstnání u [redacted] jezdil s nákladním vozidlem, musel vstávat ve čtyři hodiny ráno a v 11 hodin jsem končil každý den, takže do bylo neúnosné. V současné době je zaměstnán u [redacted]. Pokud jde o výživné je vedena exekuce. Kolik bylo zaplacen na dlužném výživném neví. Výživné ve výši 1.000,-Kč bylo stanoveno v době, kdy podnikal. Poté musel ukončit podnikání, proto navrhl snížení výživného, v případě jeho syna byla výživné zrušeno od 1.9.2003, rozsudek dosud není pravomocný. Dále uvedl, že netušil, že nějaký dluh na výživném mám. Městskému úřadu může dlužit okolo 20.000,-Kč, kolik dluží matce dětí neví. Pokud by nyní bylo rozhodnuto o snížení výživného, byl by zde i přeplatek.

Pokud jde o obhajobu obžalovaného M [redacted] V [redacted], tato byla vyvrácena provedenými důkazy v hlavním líčení. Zejména je třeba uvést, že sám obžalovaný připustil, že dobrovolně výživné neplatil a že toto mu muselo být exekučně sráženo. Rovněž připustil, že v případě, kdyby mu bylo výživné exekučně sráženo, nemělo pro něj význam dále pracovat o firmy [redacted]. Rovněž u dalšího zaměstnavatele rozvázal pracovní poměr, ačkoli si byl plně vědom toho, že má stanovenou povinnost platit výživné. Pokud jde o jeho tvrzení, že výživné za něj platil okresní úřad, případně městský úřad, toto pouze dokládá skutečnost, že sám obžalovaný výživné neplatil a z důvodu špatné finanční situace na straně matky dětí, musel výživné za obžalovaného platit právě okresní následně městský úřad, což v žádném případě nezbavuje obžalovaného povinnosti výživné platit. Obžalovaný rovněž sám uvedl, že ani neví, kolik na výživném dluží. Z toho vyplývá, že obžalovaný se sám nezabýval tou skutečností, že má stanovenou vyživovací povinnost a že je tedy jeho povinností pravidelně platit měsíčně výživné na obě děti.

Obžalovaný je dále usvědčován výpovědí svědkyně J [redacted] K [redacted], která potvrdila, že obžalovaný zaplatil výživné pouze v těch obdobích, která jsou uvedena výše, přičemž ve směr šlo o exekuční srážky ze mzdy obžalovaného. Obžalovaný tedy neplatil dobrovolně, ale na základě rozhodnutí soudu o výkonu rozhodnutí srážkami ze mzdy. Obžalovaný v současné době pracuje a opět je vedeno exekuční řízení na příjem obžalovaného a je mu tedy pravidelně strháváno kromě běžného výživného i to, co na výživném dluží. Takto po dobu od prosince 2003 bylo celkem na dlužném výživném uhrazeno 9.802,-Kč, takže matce dětí na výživném dluží 23.644,-Kč. Svědkyně uvedla, že v civilním řízení byla již zrušena vyživovací povinnost na syna J [redacted] a to k 1.9.2003, tento rozsudek však dosud nenabyl právní moci.

Obžalovaný je dále usvědčován přehledem plateb, rozsudky, doklady o platbách, sdělením městského úřadu a také fotokopie výplatních pásek.

Pokud jde také o tvrzení obžalovaného, že neměl žádné příjmy, je nutno uvést, že obžalovaný dne 3.2.2003 darovací smlouvou převedl na M [redacted] S [redacted] obytnou budovu č. [redacted] v obci [redacted] a dále další nemovitosti, přičemž k těmto současně zřídil věcné břemeno za

úplatu ve výši 10.000,-Kč s tím, že tyto nemovitosti bude doživotně výlučně užívat obžalovaný. Je tedy nepochybné, že obžalovaný, že obžalovaný v uvedené době byl majetný a ten svůj majetek bezúplatně převedl na další osobu a za zřízení věcného břemene zaplatil navíc částku 10.000,-Kč. Z výše uvedeného vyplývá, že obžalovaný neměl vůli výživné platit, poněvadž měl možnost a byl schopen být částečně své závazky hradit.

Oproti obžalobě soud částečně upravil skutkovou větu s tím, že skutek vymezil na období od 1.4.2000 do 30.11.2003 a navíc dlužné výživné snížil o celkovou částku 9.802,-Kč, nikoli pouze 3.000,-Kč, jak bylo původně v obžalobě uvedeno s tím, že nyní na výživném dluží matce dětí 23.644,-Kč, jelikož bylo zjištěno, že v mezidobí po podání obžaloby byly na dlužném výživném sráženy obžalovanému další částky. Pokud jde o výživné ve vztahu k Městskému úřadu v [redacted], zde zůstala částka beze změny, poněvadž ze zprávy vyplývá, že obžalovaný měl původně dluh větší a pokud nyní platí pravidelně měsíčně 200,-Kč, snížil tak sice dluh, který má vůči městského úřadu, nikoli však pod částku 24.568,-Kč.

Pokud jde o tvrzení obžalovaného, že bylo zrušeno výživné a že na svého syna již výživné nepřelácí, je třeba uvést, že citovaný rozsudek, kterým bylo výživné na syna [redacted] zrušeno k 1.9.2003 dosud nenabýlo právní moci a syn v současné době studuje a je třeba proto na dluh odečíst pouze to, co bylo skutečně jako dluh obžalovanému sráženo. Naopak však soud v souladu s podanou obžalobu u syna [redacted] omezil skutek do 30.6.2003, poněvadž další změna by byla v neprospěch obžalovaného.

Za tohoto stavu tedy vzal soud za prokázáno, že obžalovaný M. [redacted] V. [redacted] se úmyslně vyhýbal své zákonné povinnosti vyživovat jiného a vydával činem oprávněnou osobu nebezpečí nouze a tímto svým jednáním naplnil jak po objektivní, tak subjektivní stránce všechny zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu zanedbání povinné výživy podle § 213 odst. 2,3 trestního zákona.

Při posuzování stupně nebezpečnosti jednání obžalovaného M. [redacted] V. [redacted] pro společnost zhodnotil soud všechny okolnosti spáchaného trestného činu zejména samotné jednání obžalovaného a jeho následek (účinek). Soud hodnotil zejména délku doby po kterou obžalovaný výživné neplatil, jakož i výši dlužného výživného. Na druhé straně soud hodnotil osobu obžalovaného M. [redacted] V. [redacted], který je nyní zaměstnán u společnosti [redacted] [redacted] svým zaměstnavatelem je v celku kladně hodnocen, v místě bydliště k němu nejsou žádné negativní poznatky. V opisu rejstříků trestů má celkem dva záznamy, ke kterým však soud s ohledem na charakter trestné činnosti a druh uložených trestů nepřihlížel.

Při úvahách o uložení trestů, zejména pokud jde o jeho druh a výměru obžalovanému polehčovalo to, že před spáchaním trestného činu vedl řádný život. Soud neshledal žádné okolnosti přitěžující.

Po zvážení všech výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že účelu trestu ve smyslu ustanovení § 23 a 31 trestního zákona bude v daném případě dosažením uložením trestu odnětí svobody na přiměřenou dobu v trvání jednoho roku a šesti měsíců. S ohledem na osobu obžalovaného a také na skutečnost, že nyní řádně pracuje a výživné je strháváno, nepovažoval soud za nutné působit přímým výkonem trestu, proto výkon trestu za použití § 58 odst. 1 trestního zákona § 59 odst. 1 trestního zákona podmíněně odložil a současně stanovil zkušební dobu v trvání dvou roků a šesti měsíců. Dále obžalovanému jako podmínku

osvědčení ve zkušební době uložil povinnost podle § 59 odst. 2 trestního zákona řádně platit běžné výživné a podle možnosti i dlužné výživné. Nesplní-li obžalovaný tuto povinnost případně nepovede-li ve zkušební době řádný život, rozhodne soud, a to eventuálně již v průběhu zkušební doby, že se podmíněně odložený trest vykoná (§ 60 odst. 1 trestního zákona).

P o u ě n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do osmi dnů ode doručení ke Krajskému soudu v Ostravě, prostřednictvím soudu podepsaného, a to buď ústně do protokolu nebo písemně ve dvojím vyhotovení.

Poškozený může podat odvolání pouze pro nesprávnost o výroku o náhradě škody.

Podané odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku či řízení mu předcházejícím.

Okresní soud v Bruntále
dne 3.11.2004

Mgr. Vladimír Čermák, v.r.
- samosoudce -

Za správnost vyhotovení:

Jana Kroulová

